

Nataliya Parasin. The problem of development of Ukrainian literary language in the correspondence of B. Lepkiy.

The article deals with the analysis of the problems of development of Ukrainian literary language in the first half of 20 century which are reflected in the correspondence of B. Lepkiy. Author examine the writer's views on general process of development of literary language and define his orthographic and stylistic positions.

Key words: the problems of development of Ukrainian literary language, letter, B. Lepkiy.

ОНОМАСТИКА

УДК 81.373.21

Любов Білінська (Тернопіль)

МІКРОТОПОНІМИ ТИСМЕНИЧЧИНИ ВІДОНІМНОГО ПОХОДЖЕННЯ

*У статті розглянуто відонімні мікротопоніми Тисменицького району Івано-Франківської області. Встановлено семантику етимонів більшості аналізованих мікротопонімів, а також їх словотвір. Визначено продуктивність основних топоформантів при творенні таких анойконімів. Найпродуктивнішими при творенні мікротопонімів на досліджуваній території виявилися суфікси - **ів**, - **ин**, - **івк-а**.*

Ключові слова: мікротопонім, слов'янське автохтонне власне ім'я, апелятив, онім.

Тисмениччина – частина Покуття, що розташована в централь-но-східній частині Івано-Франківщини й межує з Галицьким райо-ном на півночі, Коломийським та Надвірнянським – на півдні, Тлу-мацьким – на сході, Богородчанським – на південному заході, а на північному сході є невелика смуга межі із Тернопільською областю. Вивченню ойконімів цього регіону Д. Бучко у свій час присвятив монографію «Походження назв населених пунктів Покуття» (Львів, 1990). Гідронімію та оронімію цього регіону та Івано-Франківщини в цілому досліджував М. Габорак, присвятивши їм книги: «Гідроні-мія Івано-Франківщини. Словник-довідник» (Снятин, 2003) та «На-зви гір Івано-Франківщини. Словник-довідник» (Івано-Франківськ, 2005). На сьогоднішній день ще не зібраною і не вивченою залиша-ється мікротопонімія Покуття, а саме: назви полів, лісів, пасовищ, вулиць, частин сіл, лук та ін. Об'єктом сьогоднішнього дослідження ми обрали сучасну мікротопонімію Тисмениччини.

За семантикою твірних основ мікротопоніми Тисмениччини (близько 1000 назв) поділяємо на дві групи: відапелятивні (785 на-зв) і відонімні (215 назв). Назви другої групи мотивовані власними іменами, прізвищами та прізвиськами власників чи мешканців пев-них місцевостей, а також іншими класами онімів – ойконімами, гід-ронімами.

Як відомо, між антропонімією та топонімією існує тісний взає-мозв'язок, який проявляється, зокрема, в номінації географічних об'єктів з використанням найменувань людей, які найчастіше були власниками цих реалій, проживали на конкретній території, або ж їхня діяльність була тісно пов'язана з відповідними географічними об'єктами.

За лексико-семантичними ознаками зібрані нами відонімні мік-ротопоніми (або ще анойконіми) Тисмениччини поділяємо на дві групи:

а) мікротопоніми, в основах яких засвідчені імена першопосе-ленців чи власників конкретних місцевостей;

б) мікротопоніми, в основах яких фіксуються прізвища чи прі-звиська власників чи першопоселенців цих же населених пунктів.

Перші поселення, за даними Д. Бучка [Бучко 1990: 15, 79, 114-115], існували на Покутті вже на початку II тис. н. е. Так, м. Тисмениця згадується в Іпатіївському літописі ще в першій по-

ловині XII ст., а саме – в 1144 р., м. Толмач – у 1213 р., м. Коломия – в 1240 р. та ін.

Більшість зібраних нами мікротопонімів Тисмениччини, що є відантропонімного походження, репрезентують у своїх основах імена християнського календаря східного обряду і лише окремі назви – імена католицького календаря та єврейські антропоніми.

Мікротопоніми Тисмениччини з християнськими іменами в основах вживаються :

а) в повній та повній суфіксальній формі;

б) в усіченій та усічено-суфіксальній формах.

Розглянемо кожну з цих груп детальніше.

Повні форми імен зафіксовані, зокрема, в основах кільканадцяти назв: к.с. Антонівка (Майд.), п. Германівка (Клуб.), кр. Гордієва (Р.) , п. Гілли (Кол.) (<Ілля), ур. Карпова Гора (Угорн.), п. Кузьмин (Поб.), к.с. Макарівка (Угорн.), вул. Павлова (Рос.), місц. Коло Пилипа (Клуб.), вул. Прокопова (Угр.), ур. Прокопів Кут (Братк.), п. Романова Долина (Клуб.), п. Тарасівка (Н. Кр.), п. Харитонове (Сіл.), вул. Штефанова (Хом.) та ін. (всього 19 назв).

Усічені та усічено-суфіксальні варіанти імен, часто ускладнені демінутивними суфіксами, вживаються в основах наступних мікротопонімів досліджуваного регіону: вул. Андрусівка (Братк.) (<Андрусь <Андрій), п. Антонькова Гора (Майд.) (<Антонько <Антон), п. За Грешем (Кол.) (<Греш <Григорій), вул., дор. Гринькова (Ганн.) (<Гринько <Григорій), л. Гриськів (Мил.) (<Грисько <Григорій), п. Грицівка (Клуб.) (<Гриць <Григорій), підв. Дашкова Гора (Сіл.) (<Дашко <Дасій), ур. Іванькова Долина (Сіл.) (<Іванько <Іван), вул. Івасева (Ганн.) (<Івась <Іван), л. Лицівка (Добр.) (<можл. Лиць – розм. варіант імені Олексій [Ч.341]) л. Мацьків (Мил.) (<Мацько <Матвій), п. Осташів (Сл.) (<Осташ <Остап), вул. Петрикова (Братк.) (<Петрик <Петро), п. Процево (Клуб.) (<Проць <Прокіп), ур. Ромково (Угорн.) (<Ромко <Роман), вул. Федоркова (Хр.) (<Федорко <Федір), місц. Федьків Замок (Клуб.), кр. Федькова (Р.) (<Федько <Федір), всього 33 назви. Найчастіше вживаними в основах відантропонімних мікротопонімів Тисмениччини є варіанти імен Григорій (Греш, Гринь, Гриць), Іван (Іванько, Івась), Федір (Федько, Федорко).

Домінуюче число імен, засвідчених в основах відантропонімих анойконімів, є здрібніло-пестливими власними назвами, а не офіційними варіантами. В.Сімович зауважував: «Узагалі здрібніла форма хресних імен така стара (з XI ст.) і така цікава для нашої ономастики, лягла куди більше в основу прізвищ, ніж повна, а то й ще у церковно-слов'янськiм одягу імени» [Сімович: 224]. На думку Н. Сокіл, це явище «...підпорядковане насамперед українській мовній традиції, у якій превалюють емоційно-забарвлені деривати імен» [Сокіл: 94].

Мотивувальні можливості жіночих імен порівняно з чоловічими реалізуються дуже рідко. Вчені вважають, що причиною цього є те, що главою сім'ї, годувальником, господарем найчастіше був чоловік, а тому саме його ім'я давалося географічному об'єкту. Натомість жіночі імена лише за певних обставин могли ставати базовими для творення мікротопонімів.

Лише в основах шести анойконімів Тисменичини простежуються лише окремі назви з жіночими іменами християнського календаря в основах: місц. Зофіївка (Загв.), п. Катерина (Тяз.), п. Марунина Гора (Клуб.), вул. Маланчина (Ганн.), п. Тетянин Луг (Клуб.).

Слов'янські імена, які є етимонами мікротопонімів Тисменичини, теж вживаються у різних формах. У межах зібраних нами мікротопонімів можна виокремити назви, мотивовані слов'янськими автохтонними іменами різної структури, які поділяються на:

- а) давні слов'янські імена-комполити;
- б) слов'янські відкомполитні імена в усіченій та усічено-суфіксальній формі;
- в) давні слов'янські автохтонні відапелятивні імена або пізніші прізвиська.

Лише в одному мікротопонімі зафіксоване давньоукраїнське ім'я-комполит: п. Ждимир, пор. <Ждимиръ – [Мор.84] (Уз.).

В основах десяти назв зафіксовано похідні гіпокристичні й демінутивні форми від давніх імен-комполит: п. Боголів (Клуб.) від *Богол <ОН Боголюбъ [Мор.15], п. Богунівка (Р.) від ОН Богунъ, *Богуньгъ [Мор.16], вул. Борисова (Добр.) – від <ОН Борис <Бориславъ [Мор. 22], к.с. Бранівка (Поб.) від ОН Бранъ <Бранимиръ, Браниславъ [Мор. 25], вул. Драганова (Загв.) від ОН Драганъ, Дра-

гомань, Драгомирь, Драгомисль [Мор.77], п. Вуніва, можливо, від ОН*Ун <Униславъ [Мор.197], п. Мироська (Уз.) (<Миросько <Мирославъ) [Мор.126], п. Коло Казє (Од.) (<Казьо <Казимиръ) [Мор.96].

Значну кількість відантропонічних мікротопонімів Тисменичини утворено від автохтонних відапелятивних імен або пізніших прізвиськ. Зауважимо, що розмежування таких давніх слов'янських імен і пізніших вуличних прізвиськ на сьогодні, і, очевидно, в майбутньому, залишається не вирішеним. Вказані мікротопоніми за семантикою етимонів умовно можна поділити на декілька груп:

1. Мікротопоніми, в основах яких засвідчені давні слов'янські автохтонні відапелятивні імена, тотожні з назвами тварин, птахів, комах і частин їх тіла: ч.с. Баранівка (Пшен.), п. Вів'юршино Поле (Клуб.) (<Вів'юрка, діал. вів'юрка «білка»), п. Кугутівка (Черн.) (<Кугут, діал. «півень»), п. Лабин Горб (Стр.) (<Лаба, діал. «лапа»), вул. Павукова (Хр.) (<Павук), п. Синичин (Павл.) (<Синиця), п. Цапів Горб (Уз.) (<Цап), п. Щурівка (Пшен.) (<Щур), п. Ястрібна (Пшен.) (<Яструб) (22 назви);

2. Мікротопоніми, в основах яких засвідчені антропоніми, що походять від назв людей за їх родовою чи соціальною належністю: пол. Бабина Долина (Уз.), ур. Батеньково (Сіл.) (<Батенько <апел. батенько), дор. Бачкова Вулиця (Уз.) (<апел. діал. бачко=батько (імовірно, результат перенесення говіркової вимови (пом'якшене т'>ч [Ч.52])); вул. Війтова (Р.) (<Війт <апел. війт), л. Дідичів (Мил.) (<Дідич <апел. дідич), п. Дідичів Сад (Мил.), вул. Королева (Братк.), п. Синівські (Стр.) (<Син <апел. син) (усього 28 назв).

3. Чисельною є також група мікротопонімів, в основах яких засвідчені антропоніми, що походять від назв осіб за професією чи родом занять: вул. Андзінерка (С.Кр.) (<Адзінер <діал. адзінер «інженер»), п. Боднарчик (Угр.) (<Боднарчик < апел. боднар «той, що робив бочки»), л. Деків (<Дяк <діал. дек – «дяк») (Мил.), вул. Ковалева (<Коваль) (Р.), п. Ковальська Гора (Клуб.), п. Ковалівка (Мил.), місц. Козарева Гора (Стр.) (<Козар <апел. козар – «пастух кіз» [СУМ, IV, 210]), вул. Кравцева (Клуб.) (<Кравець), п. Чабанівка (Клуб.) (<Чабан) (усього 28 назв);

4. Мікротопоніми, в основах яких засвідчені антропоніми, що є однойменними з етнонімами: вул. Волохова (Р.) (<Волох < волох «виходець з Волощини»), дол. Волоська Долина (Сіл.), п. Жидівське Поле (Клуб.), вул. Гуцули (Сл.), місц. Лемки, х. Лемки (<Лемко) (Лип.), вул. Мазурівка (Н.Кр.) (<Мазур), горб Татарка (Н.Кр.), вул. Швабівка (Вільш.) (<Шваб, пор. шваб «німець» [СУМ, XI, 426]), місц. Шляхта (<шляхта, місцева назва поляків)(Угр.), п. Циганка (С. Кр.) (<циганка) (усього 17 назв);

5. Мікротопоніми, в основах яких засвідчені прізвиська на означення характерних зовнішніх чи внутрішніх властивостей носія: дор. Глуханська Вулиця (Уз.), вул. Горбатькова (Братк.) (<ОН Горбатько), вул. Драбівка (Чорн.) (<Драб <апел. драб – «здоровань, жебрак, негідник, волоцюга» [ЕСУМ, II, 118]), п. За Бриндзейом (Добр.) (<ОН Бриндзей <апел. бриндзей «плакса», «той, що часто бриндзоляє, тобто плаче» [СТГ 242]), ч.с. Каліцка (Ст.), п., пас. Пелешівки (Н.Кр.) (<ОН Пелеш) (11 назв).

Окрім розглянутих нами відантропонімічних мікротопонімів із слов'янськими особовими назвами в основах, на досліджуваній території виявлено ще анойконіми із єврейськими або німецькими іменами чи прізвишками: п. Гамерівка (Вільш.) (< Гамер, нім. der Hammer «молот»), п. Йоськові (Угорн.) (<д.євр. Іосій), кр. Мошкова керниця (Черн.) (<Мошко < Мойсей), п. Фуків Лан (Підл.) (Фук = ? <Фока [Тр., 394]), п. Швайнери (Ст.) (<Швайнер <нім. der Schweiner «пастух свиней») (усього 5 назв).

Відантропонімічні мікротопоніми складають 83,7 % усіх відонімічних анойконімів Тисменичини.

Поряд із відантропонімічними вживаються також мікротопоніми, що мотивовані назвами поселень, біля яких локалізуються відповідні об'єкти. Ця група налічує 22 назви: л. Гостовецький (Н. Кр.) (с. Гостів), п. Довзька Долина (Стр.) (с. Довге), л., п., оз. Єзупільське (Сіл.) (с-ще Єзупіль), л. Кривотульський (С. Кр.) (с. Нові Кривотули), л. Лисецький (Р.) (с-ще Лисець), п. Рошнівська Долина (Стр.) (с. Рошнів), п. Під Терновицьким (Н. Кр.) (с. Терновиця), л. Тисменицький (Хом.) (м. Тисмениця), л. Узинський (Вільш.) (с. Узин) та ін. Майже всі такі анойконіми утворені від назв сусідніх населених пунктів. Це засвідчує, що іме-

нований об'єкт локалізувався у безпосередній близькості до полів сусіднього села, і у минулому міг належати мешканцям того села.

Окрему підгрупу творять мікротопоніми, які в минулому були назвами хуторів, до них належать: п. Бортники (Ганн.), колись х. Бортники; ч.с. Бранівка (Поб.) давніше хутір Бранівка; ч.с. Погорільці (Бер.), у минулому хутір Погорільці (всього 7 назв).

У регіоні зафіксовано також 7 мікротопонімів, в основах яких засвідчені гідроніми: п. В Горохолині (Р.) (р. Горохолина), п. Солониця (Добр.) (<дж. Солониця).

Аналіз мікротопонімів Тисмениччини з точки зору словотвору показує, що анойконіми досліджуваного регіону утворювалися семантичним або морфологічним способом деривації. Частина назв перейшла у мікротопоніми без жодних змін, тобто утворилася семантичним способом, інші ж творилися за допомогою афіксів, або ж становлять собою прийменникові конструкції, тобто є назвами-орієнтирами.

Словотвірний аналіз відонімних мікротопонімів Тисмениччини показав, що найбільшу кількість цих анойконімів утворено за допомогою суфіксів. Найпоширенішими є наступні моделі:

модель із суфіксом -ів (-ов-а, -ов-е, -ов-о). Назви із такими суфіксами виражають належність об'єкта особі, названій в основі анойконіма. «Топоніми з цими формантами належать до ряду тих ранньослов'янських топонімічних утворень, виникнення яких припадає на час зародження класових відносин у суспільстві, консолідації слов'янських племен, створення ранньослов'янських державних інститутів» [Купчинська: 27]. Мікротопоніми з таким формантом творилися від християнських імен різної структури, від відкомполітичних та відапелативних імен: Боголів, Вуніва, Гринькова, Івасева, Танасюкова, Тимчукова, Штефанова.

Присвійність у мікротопонімії дуже часто ілюструється також складеними назвами на зразок: Антонькова Гора, Бадилево Поле, Винничукове Поле, Грабів Корч, Гринькова Дорога, Дідичів Ліс, Іванькова Долина, Козакова Долина, Максимчуків Кут, Мошкова Керниці, Печенів Кут, Романова Долина, Сахарів Потік, Федьків Замок, Фуків Лан, Цапів Горб, Янові Горби та ін., усього 98 назв;

модель із суфіксом -ськ, -цьк. Цей суфікс, як відомо, виражає насамперед релятивність, але в окремих випадках він може служити

для означення приналежності, а також вказувати на місцезнаходження об'єкта. Ця модель репрезентується назвами: Ковальська Гора, Козацька Криниця, Мазурське Поле, Панська Гора, Турецький Вивіз та ін. (усього 45 назв);

модель із суфіксом -івк-а. Назви із цим суфіксом широко відомі українській гідронімії та ойконімії [6]. Цей формант є відносно пізнього походження, а його топонімна функція на східно- і західнослов'янських землях, на думку М.Бірили, почала активно виявлятися щойно з XVI ст. [Бірыла: 40]. У мікротопонімах суфікс -івк-а виражає присвійність: Андрусівка, Богунівка, Гамерівка, Гедзлівка, Германівка, Грицівка, Кугутівка, Мазурівка, Марчівка, Осташівка, Тарасівка, Циганівка, Швабівка (всього 39 назв);

модель із суфіксом -ин-а. Мікротопоніми з цим суфіксом також виражають присвійність. Ф.Міклошич кваліфікував слов'янські топоніми цього типу як прикметники, що походять від імен засновників або власників об'єктів. На думку В. Ташицького та С. Роспонда, такі назви населених пунктів виражали не лише присвійне, а й топографічне чи релятивне значення [Роспонд: 43-44]. Ця модель репрезентується у мікротопонімії такими назвами: Антонячина Гора (<Антонячка), Деруновиччина (<Деруновичка), Вів'юршино Поле, Кузьмин, Маланчина, Марунина Гора, Микитишин Потік, Семанишина, Синичин, Тетянин Луг (усього 12 назв);

модель із суфіксом -их-а. В українській топонімії і мікротопонімії вона не є продуктивною, а тому залишилася поза увагою ономастів і не згадується навіть принагідно ні в ареальних, ні в регіональних дослідженнях, хоча є досить цікавою з погляду деривативної семантики [Бучко 1994: 31]. На думку Д.Бучка, основне значення суфіксів -их-а у східнослов'янських мовах – це вказівка на дружину «особи, названої мотивуючим іменником» [Бучко 2005: 42]. «Словотвірна модель андронімів на -их-а властива усім східним слов'янам» [Чучка: 154]. У мікротопонімії Тисменищини вона репрезентується наступними назвами: п. За Федихов (Добр.), л. Коло Батожиhi (Од.), кр. Коло Гарасимихи (Бер.), пот. Микитишин Потік (Коз.). Для досліджуваної анойконімії властиві насамперед прийменникові конструкції з мікротопонімами на -иха.

Ми розглянули основні моделі назв дрібних об'єктів, що мотивуються онімами. Аналіз названих мікротопонімів засвідчив, що

найчисельнішими є ті назви, які виражають посесивність. Виразниками приналежності є топоформанти **-ів, -ин, -івк-а, -их-а**. Формант **-ськ, -цьк** виконує, насамперед, релятивну функцію.

Виділені нами моделі анойконімів Тисменичини та їх кількісну презентацію подаємо у таблиці І.

Таблиця І. Продуктивність посесивних моделей відонімних мікротопонімів Тисменичини.

№ п/п	Суфікси	Кількість мікротопонімів
1.	-ів (-ов, -ев)	98
2.	-ськ, -цьк	45
3.	-івк-а	39
4.	-ин-а, (-щ)ин-а	12
5.	-ин	9
6.	-инець, -овець	6
7.	-их-а	6
Усього	-	215

Отже, аналіз мікротопонімії Тисменичини показав, що найбільше число їх походить від давньослов'янських відапелятивних імен або пізніших прізвищ.

Такі мікротопоніми виражають насамперед посесивність. Основним засобом вираження приналежності є суфікси **-ів, -ин, -івка**.

Дослідники анойконімії стверджують, що мікротопоніми, крім усього іншого, є цінним матеріалом для вивчення антропонімії, оскільки в них нерідко збережені ті імена та їх варіанти, які не зафіксовані у писемних офіційних джерелах, а тому сьогодні не використовуються.

ЛІТЕРАТУРА

- Бірыла: Бірыла М. В., Лемцогова В. П. Анамастычныя словаўтваральныя элементы ва усходне- і заходнеславянскіх мовах (Адантрапанімічныя айконімы). – Мінск: Навука і тэхніка, 1973. – 62 с
- Бучко: Бучко Д. Г. Анойконіми сіл давнього Любачівського повіту// Мікротопонімія на pograniczach językowo-kulturowych.Redakcja Michał Łesioł,

Marek Olejnik. – Wydawnictwo uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin, 2005. – S. 17-23.

Бучко 1990: Бучко Д. Г. Походження назв населених пунктів Покуття. – Львів: Світ, 1990. – 142 с.

Бучко 2005: Бучко Д. Г. Ойконіми України на -иха/-їха // Традиційне і нове у вивченні власних імен: Тези доповідей міжнародної ономастичної конференції, 13-16 жовтня 2005р. – Донецьк – Горлівка – Святогірськ, 2005. – С.41-44.

Бучко 1994: Бучко Д. Г. Лісняк Н. І. Топоніми Тернопільщини на -иха // Слово-твор як вияв динаміки мови: Наукова конференція, присвячена пам'яті професора Теодозія Возного (12 квітня 1994 року). – Ч. I. – Львів ЛДУ, 1994. – С. 31-32.

Купчинська: Купчинська З. О. Топоніми на -ин -ів слов'янського походження// Мовознавство. – 1993. – №5. – С. 27-35.

Редька: Редька Я. П. Гідронімія Західного Поділля. Автореф. .... канд. філол. наук: 10.02.01. – Тернопіль, 1998. – 22с.

Роспонд: Роспонд С. Структура и стратиграфія древнерусских топонимов // Восточнославянская ономастика. – Москва: Наука, 1972. – С. 9-82.

Сімович: Сімович В. Українські прізвища з хресних імен // Василь Сімович. Мовознавство. – Т.1. – Чернівці, 2005. – С. 223-227.

Сокил: Сокил Н. В. Мікротопонімія Сколівщини. – Львів, 2008. – 206 с.

Чучка: Чучка П. Слово-твор українських андронімів // Питання слово-твору. – К.: Вища школа, 1979. – С. 152-161.

УМОВНІ СКОРОЧЕННЯ

СТГ: Словник гуцульських говірок // Гуцульщина. Лінгвістичні етюди. – К.: Наук. думка, 1991. – 304 с.

Мор.: Морошкин М. Славянский именослов или собрание славянских личных имен. – С-Пб., 1867. – 214 с.

СУМ: Словник української мови. – К., 1970-1980. – Т. I-XI.

Тр.: Трійняк І. І. Словник українських імен. – Київ: Довіра, 2005. – 510 с.

Ч.: – Чучка П. Прізвища закарпатських українців Історико-етимологічний словник. – Львів: Світ, 2005. – 702 с.

Назви поселень

Бер. – Березівка	Н. Кр. – Нові Кривотули	Стр. – Стриганці
Братк. – Братківці	Од. – Одаї	Тяз. – Тязів
Вільш. – Вільшаниця	Павл. – Павлівка	Уз. – Узин
Ганн. – Ганнусівка	Поб. – Побережжя	Угр. – Угринів
Добр. – Добровляни	Пшен. – Пшеничники	Угорн. – Угорники

Загв. – Загвіздя
Клуб. – Клубівці
Кол. – Колодіївка
Майд. – Майдан
Марк. – Марківці
Мил. – Милування

Р.–Радча
Рос.–Росохач
Сіл. – Сілець
Слоб.– Слобідка
Ст. Кр.– Старі Кривотули
Ст. –Стебник

Хом.–Хом'яківка
Хр.– Хриплин
Черн.– Черніїв

Інші скорочення

вул. – вулиця
дор. – дорога
л. – ліс

місц. – місцевість
ОН – особова назва
підв. – підвищення

п. – поле
ур. – урочище
ч.с. – частина села

Lubov Bilinska. Die von Onymen gebildeten Mikrotoponyme des Tysmenytsja Bezirks.

*Im Artikel werden die von Onymen gebildeten Mikrotoponyme des Tysmenytsja Bezirks (Region Ivano-Frankivsk) behandelt, die Semantik der Etymone von meisten Mikrotoponymen wird festgestellt und die Wortbildung dieser Namen wird analysiert. Es wird die Produktivität der wichtigsten Wortstämme in der Bildung solcher Mikrotoponyme festgestellt. Die produktivsten Wortstämme in Bildung dieser Art von Namen in der Region sind **-iv, -yn, -ivka.***

Schlüsselwörter: Mikrotoponym, slavischer autochtoner Eigenname, Appellativ, Onym.

УДК 81.372.232

Наталія Вирста (Тернопіль)

ПРІЗВИЩА ПОКУТТЯ, МОТИВОВАНІ АПЕЛЯТИВНО-АНТРОПОНІМНИМИ ІМЕНУВАННЯМИ (СЕМАНТИЧНІ ДЕРИВАТИ)

У статті розглядаються прізвища Покуття, похідні від апелятивно-антропонічних іменувань; проаналізовано семантичні та словотвірні особ-